

Сценарій
для святкування
Дня Перемоги

СЦЕНАРІЙ

святкування Дня Перемоги

Вед.1: Вже 70 років несемо ми квіти до могил загиблих,
Несемо з вдячністю в серцях,
Ми пам'ятаємо про тих, хто не вернувся з битви,
Ми думаємо про вас, хто серед нас, живих.
Ми будемо за вас свій отчий край любити,
І на землі своїй лишати добрий слід.

Вед.2: Шановні гості, жителі села! Ми – українці! Ми ніколи не забудемо подвиг своїх дідів, прадідів у Другій світовій війні.

Вед.1: Солдатський подвиг в роки Другої світової війни в пам'яті поколінь буде жити вічно. Солдатська пам'ять – це той голос історії, який ми повинні слухати щодня для усіх поколінь, як голос правди про Другу світову війну.

Вед.2: Вічна слава солдату-герою
І солдату без нагород –
Хто загинув хоробро від бою,
Захищаючи рідний народ.

Вед.1: Вічна слава бійцю-рядовому,
Як і маршалу слава отця,
Хто поліг біля отчого дому
Смертю мужності, смертю бійця.

Голова: Урочистий мітинг, присвячений 70-ій річниці визволення України від фашистських загарбників, оголошено відкритим.

Гімн

Слово представнику військової частини

Інсценізація «Війна»

Учень1: Надходив ранок. Червень. Двадцять друге.
Народжувався з квітів і роси.
Хто на базар собі збирався,
А хтось травичку зранку вже косив.
Не знали ще, що тіль лягла на плечі,
Що буде боляче дорослим і малечі...

Учень2: Село горить, валує чорний дим,
Пожежа в небі аж регоче,
Упала мати на поріг І їй
Вже не розплющить більше очі.
Шість місяців дитяткові лише,
Вона шука матусі груди.
Покривджене, воно незна іще,
Що більше матері не буде...

ПІСНЯ «Материнська пісня»

Вед.1: Мільйони людей забрала Друга Світова війна...

На окупованій території гітлерівці знущалися над мирним населенням та

військовополоненими. Вони масово розстрілювали жителів міст і сіл, не жаліючи ні старих, ні малих, піддавали нелюдським тортурам полонених солдатів і офіцерів, партизанів, підпільників, тисячами примусово вивозили працездатних громадян на каторжні роботи до Німеччини, руйнували пам'ятники національної культури, житлові будинки, підприємства, розкрадали майно громадян та загальнонаціональні цінності. Розроблялися і виконувалися плани масового фізичного знищення, поневолення тих, хто залишився живим.

Вед.2: Техніка знищення населення окупованих країн була садистською, сягнула небачених розмірів. Гітлерівці вкрили Європу павутиною похмурих катівень, організовували жахливі "фабрики смерті". Кров холоне в жилах при згадці про такі табори смерті, як Дахау, Освенцім, Майданек, Бухенвальд та подібні їм, в яких по-звірячому закатовано й знищено декілька мільйонів чоловік. У концтаборах недолюдки творили злочини, яких історія людства ще не знала. Людей катували, практикували на них досліди, труїли газом, спалювали в крематоріях.

Вед.1: Для відбору німці ставили планку на висоті 120 см. Всі діти, які могли пройти під цією планкою, відправлялися до крематорію. Знаючи про це, діти витягувалися як тільки могли, піднімали вгору голови, стараючись потрапити до групи тих, кого залишають в живих...
Скрізь окупанти вводили примусову рабську працю з каторжним режимом. Мільйони людей, яких вивезли до Німеччини або залишили на окупованій території, утримувалися в неволі, як раби в давнину...

Вед.2: " Березень, 12, Ліозно, 1943 рік.

Дорогий, добрий татусю!

Пишу я тобі листа з німецької неволі. Коли ти, татусю, будеш читати цього листа, мене в живих не буде. І моє прохання до тебе, батьку: покарай німецьких кровопивць. Це заповіт твоєї помираючої доні.

Кілька слів про маму. Коли повернешся, маму не шукай. Її розстріляли німці. Коли допитувалися про тебе, офіцер бив її нагайкою по обличчю. Мама не витерпіла і гордо сказала: "Ви не злякаєте мене побоями. Я впевнена, що чоловік повернеться назад і викине вас, підлих загарбників, звідси геть." І офіцер вистрелив мамі в обличчя...

Татусю, мені сьогодні виповнилося 15 років, і якщо б зараз ти зустрів мене, то не впізнав би свою доню. Я стала дуже худенька, мої очі запали, коси мені постригли наголо, руки висохли, схожі на граблі. Коли я кашляю, з рота йде кров - мені відбили легені.

... я рабня німецького барона, працюю у німця Шарлена прачкою, перу білизну, мию підлогу. Працюю дуже багато, а їм два рази на день в кориті разом з свинями.

Живу я в сараї де дрова, в кімнату мені заходити не можна. Два рази я втікала від господарів, але мене знаходив їхній двірник. Тоді сам барон зривав з мене

*сукню і бив ногами. Я втрачала свідомість. Потім на мене виливали відро води і кидали в підвал. Тільки смерть врятує мене від жорстоких побоїв. Не хочу більше мучитися рабинею у проклятих, жорстоких німців... Тату, відомсти за маму і за мене. Прощавай, добрий татусю, йду помирати...
Твоя доня "*

ПІСНЯ «Війна»

«Мальви»

Учень. Минули дні і роки пролетіли,
А дня того забути ніхто не міг,
Тут навіть сосни з горя посивіли,
Тут навіть камінь плаче край доріг.
Хіба ж забудеш, як палили хати,
Гойдались мертві у страшній петлі,
І на шляху валялися хлоп'ята
Багнетами прибиті до землі.
Хіба ж забудеш, як сліпого діда
В звірячій злобі витягли крізь дим,
До танків прив'язали людоїди
І розірвали надвоє живим.

Учень. Сонце палило нестерпно,
Гнулось садове гілля,
Падали яблука в серпень,
Глухо стогнала земля.
Рвали снаряди їй груди,
Всюди гриміла війна,
Падали скошені люди,
Їх не щадила війна.

Вед.1: Кожному з них хотілося вижити, хотілось повернутися додому. Серед тих, хто йшов дорогами війни, були і наші односельчани. Давайте згадаємо тих, хто загинув на фронтах другої Світової війни, хто віддав життя, щоб ми жили щасливо.

(Зачитуються списки)

Вед.1: Ми пам'ятаємо хто в лиху біду
В броні важкій віддав останні сили,
Ми зараз квіти і терпку журбу
Приносимо до засмучених обелісків.
(Покладання квітів, вінків)

Тріо баяністів

Вед. 2: 70 років Україна не знала війни. Але війна не обійшла нашу державу тепер. Ще рік тому ми з вами не знали дуже багатьох слів пов'язаних з війною, тепер же майже кожна родину, так чи інакше, опалило полум'я військових дій. Ще рік тому ми не особливо звертали увагу на слова «Слава Україні – Героям

слава!», а тепер ці слова набули нового змісту.

Вед. 1: Наразі вже точно зрозуміло, кому ці слова адресовані, і ні в кого немає сумніву, що ці герої – хлопці, що зі зброєю в руках захищають крихкий східний кордон України, лікарі, які в мирний час повертають поранених в АТО з того світу, волонтери, на плечах яких тримається наша армія.

Вед. 2: Слова «Слава Україні – Героям слава!» перестали бути просто вітанням, це вже віддання шани найкращим, котрі у найважливіший момент нашої держави не злякалися і пожертвували собою заради своєї Батьківщини, а також є засвідченням справжнього патріотичного подвигу.

Вед. 1: Коли перед очима кадри з новин, фото поранених та загиблих героїв, то дивлячись їм у вічі, ми розуміємо, що вислів «душу й тіло ми положимо за нашу свободу» став для сучасної історії української нації не просто словами з гімну, це стало станом душі.

Вед. 2: Важка це праця захищати мир! Багато із наших мужчин залишили свої домівки і пішли на війну захищати Україну, її волю, її незалежність. Їм болить те, що розривають на шматки нашу землю, і ми віримо, що вони відстоять цілісність нашої держави, її волю, її пісню, золоті жита і мир. Нам є що захищати, нам є що берегти! І цей святий обов'язок виконують воїни незалежної України.

Вед.1: Не можемо ми не згадати про події, які сталися лютьневими днями на Майдані Незалежності. Майдан став символом боротьби, символом утвердження прагнень до європейських цінностей у споконвічно європейській державі. І за цю боротьбу, за нашу з вами свободу й оновлення країни, заплачено страшну ціну: своє життя віддали найкращі. І більшість із них – молоді, сильні. Ті, що тільки починали жити.

Вед.2: Солдатські душі... Вони очима-зорями дивляться на нас з небес, журавлями пролітають над нами, сумно курличучи в небесній даліні. Вшануємо хвилиною мовчання тих, кого в нас відібрала така далека Друга світова... та війна, яка зараз триває на сході нашої країни.

(**Хвилина мовчання**)

Вед.1: Давайте запалимо свічки пам'яті. Нехай спокійно і тепло буде душам воїнів від цього маленького світла.

(**Запалюються свічки**)

Повертайся, будь ласка, живим...

«Повертайся, будь ласка, живим...»

Я прошу не багато, й не мало,

Кожен вечір молюсь всім святим

Щоб нещастя тебе не спіткало.
Щоби Янгол закрив от біди,
Над тобою розправивши крила,
І щоб куля лихої орди
Не побачила, не зачепила.
Ясним ранком, та днем дощовим,
Я шепочу у синєє небо:
«Повертайся, будь ласка, живим,
Батьківщина чекає на тебе..»

Вірш воїнам АТО

Я дивлюсь на світлини бійців,
Щирі посмішки, втомлені очі,
Сиві скроні та безліч рубців...
А мій розум сприйняти не хоче:
Це не сон, не синдром маячні,
Ця війна не в далекій країні,
Не в Іраку чи десь там в Чечні,
А в вишневій моїй Україні.
Саме зараз її вояки
Схід країни від зла захищають,
Б'ються на смерть мої земляки,
Кров'ю землю святу поливають.
Щоб країна ввійшла в майбуття
Вільна, сильна, без чвар та війни.
Віддають саме цінне -життя,
України найкращі сини!

Іловайський котел

Він тихо говорив й палив багато,
І смуток в погляді, у зморшках все чоло.
Розповідав, як загубив він брата,
А їх у нього триста душ було.
Під Іловайськом, в “коридорі”, всіх поклали...
Хто був поранений, добили, мов шмаття,
Була домовленість, “зелений” їм давали,
А потім кров'ю вмилась матінка-земля.
Так сталося, що він живим зостався,
Хоч уцілів, але потрапив у полон,
Огідно ворог у лице йому сміявся,
Що підло, низько, розстріляли батальйон.
Рубцем на серці рана гоїтись не буде,
Вона кривавитиме довго, все життя,
Він Іловайськ та побратимів не забуде,

Вони ніколи не підуть у небуття...
Ми також мусимо героїв пам'ятати,
Бо то рубець на тілі нашої землі,
Бо наші воїни пішли нас захищати,
Та найцінніше віддали — життя свої.

ПІСНЯ «Сину, качки летять»

Вед.1: Оплотом волі, сили і добра,
Стоїш велично, арміє, однині
Ти по обидві сторони Дніпра,
І вірно служиш неньці-Україні!

Вед.2: Народ України – справжній богатир,
До незалежності торує нам дорогу,
Ми віримо у те, що прийде мир,
І віримо у нашу Перемогу.

Вед.1: В 2014 році вся міжнародна спільнота визнала Україну найпатріотичнішою нацією світу. Навіть ті, хто ніколи не одягав до цього українську вишиванку, вважаючи її лише елементом святкових дійств, чи концертним вбранням, стали носити одяг із українським орнаментом.

ПІСНЯ «Мамина сорочка»

Вед.1: Ми хочемо без воєн жити,
Хай буде мир на всій землі!
Хай дім новий будується,
Хай сад новий росте в селі,
Нова зростає вулиця!
Вічна пам'ять тим, хто загинув!
Вічна пам'ять тим, хто живий!

Вед.2: Не зброю обіймали, а коханих,
І щоб вони не танки вели в поле,
А борозну до щастя прокладали.
Хай дужі руки чоловічі,
Не порохом пропахнуть, а колоссям,
Хай у труді шукають щастя вічне,
Так в нашому народі повелося.
Хай живе Україна!!! Слава Україні – Героям слава!!!

ПІСНЯ «День Перемоги»

**Сценарій підготувала
педагог-організатор
Ревнівської ЗОШ І-ІІІ ст..**

